

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízdila a soudkyň JUDr. Brigity Chrastilové a JUDr. Milady Tomkové v právní věci **žalobkyně V. T. G.**, zastoupené advokátem Narcisem Tomáškem, se sídlem Masarykovo náměstí 193/20, 405 01 Děčín 1, proti **žalovanému Ministerstvu vnitra,** se sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7 – Letná, adresa pro doručování tamtéž, poštovní přihrádka č. 21/OAM, o kasační stížnosti proti rozhodnutí Krajského soudu v Praze ze dne 27. 5. 2003, č. j. 46 Az 97/2003 – 20,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žalovanému **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Napadeným rozsudkem Krajský soud v Praze zamítl žalobu žalobkyně proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 10. 2002, č. j. OAM-4443/VL-20-05-2002, kterým žalovaný zamítl žádost žalobkyně o azyl jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o azylu), dále vyslovil, že azyl podle § 13 odst.

1, 2 a § 14 zákona o azylu se neuděluje, a že na žalobkyni se nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu.

Napadené soudní rozhodnutí bylo žalobkyni doručeno dne 17. 7. 2003. Poštovní zásilka s napadeným rozhodnutím byla podána k přepravě pro žalobkyni dne 4. 7. 2003, dne 8. 7. 2003 bylo oznámeno uložení zásilky pro žalobkyni na poště. Z poznámky na poštovní obálce bylo zjištěno, že žalobkyně se v době oznámení v místě doručování nezdržovala, nebyla tedy naplněna zákonná podmínka k případnému uplatnění fikce doručení, stanovená v § 46 odst. 4 o. s. ř. V úředním záznamu na stejnopisu napadeného rozhodnutí v soudním spise se však konstatuje, že žalobkyně si jeden jeho stejnopis převzala osobně dne 17. 7. 2003. Nejvyšší správní soud proto učinil závěr, že k jeho doručení došlo právě tohoto dne. Protože kasační stížnost byla podána k přepravě Krajskému soudu v Praze dne 23. 7. 2003, byla podána včas.

Po přezkoumání splnění podmínek řízení a po zjištění, že není dán žádný z důvodů podle § 109 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní („s. ř. s.“), pro který by bylo třeba napadené rozhodnutí zrušit i bez žalobní námitky, Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu a z důvodů uvedených v kasační stížnosti a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Žalobkyně v kasační stížnosti uplatňuje kasační důvody uvedené v § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. – *„důvodem podání této kasační stížnosti je to, že řízení vykazuje vady spočívající v tom, že skutková podstata, z níž správní orgán v napadeném rozhodnutí vycházel, nemá oporu ve spisech a soud, který ve věci rozhodoval, měl napadené rozhodnutí správního orgánu zrušit“*. Dále kasační důvod uvedený v § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. měl tzv. jinou vadu řízení, když tvrdí, že napadené rozhodnutí je nezákonné z důvodu, že jí nebyl ustanoven tlumočník, přičemž ona sama neovládá český jazyk a nerozumí obsahu rozhodnutí, čímž byla porušena povinnost soudu ustanovit účastníku řízení, jehož mateřský jazyk je jiný než český, tlumočníka, jakmile taková potřeba vyjde v řízení najevo.

První námitka je bezdůvodná proto, že vady řízení před správním orgánem jsou kasačním důvodem pouze tehdy, byly-li již vytýkány v řízení před soudem prvního stupně. Nelze je tedy uplatňovat poprvé až v kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud prostudoval žalobu i její doplnění a nenašel v nich žádnou námitku vad řízení před správním orgánem – jde pouze o polemiky nad povahou důvodů a jejich ekonomickým charakterem, pro které nebyl azyl udělen.

Stejně tak je nedůvodná i druhá námitka žalobkyně spočívající v tvrzení jiné vady řízení, která mohla mít za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí z důvodu, že jí nebyl v řízení před soudem ustanoven tlumočník. Žalobkyně zde odkazuje na § 18 odst. 2 o. s. ř., podle kterého *„Účastníku, jehož mateřštinou je jiný než český jazyk, soud ustanoví tlumočníka, jakmile taková potřeba vyjde v řízení najevo“*. Je sice pravdou, že žaloba byla podána ve vietnamském jazyce a byla přeložena tlumočníkem, nicméně žalobkyně poté reagovala na výzvy soudu v českém jazyce podáními sepsanými rovněž v českém jazyce, tedy soud prvního stupně správně neseznal potřebu žalobkyni tlumočníka ustanovit.

Tím byly vyčerpány důvody uplatněné v kasační stížnosti, přičemž když Nejvyšší správní soud ani jeden z nich neuznal jako důvodný, kasační stížnost v souladu s § 110 odst. 1 s. ř. s., poslední věta, zamítl.

O nákladech řízení Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., kdy na straně plně úspěšného žalovaného nebyly zjištěny žádné náklady, na jejichž náhradu by jinak měl nárok.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. října 2003

JUDr. Bohuslav Hnízdil
předseda senátu